بهارستان

مطهری:

حداکثر حقوق نمایندگان ۵ میلیون و ۴۰۰ هزار تومان است

● روز گذشته در صحن علنی صحبت‌هایی درباره حقوق دریافتی نمایندگان در قالب تذکر مطرح شد. نخست «محسن کوهکن»، نماینده اصولگرای «لنجان»، بود که به صحبت‌های «محمود صادقی»، نماینده تهران در دانشگاه علوم پزشکی مشهد، واکنش نشان داد؛ البته بدون بردن نام. به گزارش «ایلنا»، «کوهکن» در تذکرش با استناد به ماده ۷۹ قانون اساسی، گفت: «نمایندگان از دوره نخست مجلس شورای اسلامی، مبلغی برای حقوق و مبلغی نیز برای هزینه‌های نمایندگی دریافت می‌کنند. مردم باید بدانند نمایندگان مجلس همچون اعضای دولت یا قوه قضائیه، در استان‌ها و شهرستان‌ها دفتر، کارمند و خودرویی ندارند و هنگامی که فردی نماینده می‌شود، ناگزیر از این هزینه‌هاست و این مباحث در همه ادوار بوده است».

او افزود: «اگر قرار بود دفترهای استانی از سوی مجلس تأسیس شود، باید چندصد ساختمان در سراسر کشور ساخته و چندین هزار کارمند استخدام شوند و بعد از بررسی‌های کارشناسی متوجه شدیم، هزینه‌ای بیش از ۲۰ برابر اعتبارات مجلس را باید در سال نخست به بیت‌المال تحمیل کنیم».

کوهکن ادامه داد: «برادر عزیزی که این مسئله را مطرح کرده، بداند وقتی که حقوق یک وزیر را محاسبه می‌کنیم، هزینه‌های دفتر، خودرو، سفرها و دیگر مسائل را برعهده حقوق او نمی‌گذاریم. نمایندگان مجلس در تمام سفرهای داخلی، ریالی به‌عنوان مأموریت دریافت نمی‌کنند و برای هزینه‌های ایفای نمایندگی به حداقل بسنده کردند و اگر خبطی انجام شده و در جایی هزینه نمایندگی به‌عنوان حقوق نمایندگان مطرح شده، باصراحت اعلام کنند. همکاران ما آنچه را که به‌عنوان حقوق دریافت می‌کنند، در رسانه‌ها نیز اعلام کرده‌اند».

پس از آن «علی مطهری»، نایب‌رئیس مجلس که ریاست نشست علنی مجلس را برعهده داشت، گفت: «باوجود اینکه تذکر شما وارد بود، اما ارتباطی به ماده ۷۹ که مربوط به جلسات رسمی مجلس است، نداشت و می‌توانیم با مسامحه این تذکر را مستند به ماده ۷۹ کنیم».

او با اشاره به حضور کوهکن در هیأت‌رئیسه مجلس در ادوار پیشین به‌عنوان کارپرداز اعلام کرد: «با توجه به تجربه بسیاری که به‌عنوان کارپرداز هیأت‌رئیسه مجلس داشتید، توضیحات بسیار خوبی دادید. بااین‌حال، پولی که نمایندگان بابت هزینه‌های نمایندگی دریافت می‌کنند، صرف خدمت به مردم می‌شود».

او افزود: «حداکثر حقوق نمایندگان مجلس ظاهرا پنج‌میلیون و ۴۰۰ هزار تومان است. البته همکار محترمی که این مطلب را بیان کردند، ظاهرا در پاسخ به سؤالی بوده و مقصودشان این نبوده که حقوق نمایندگان بالاست». عضو فراکسیون امید در مجلس شورای اسلامی افزود: «آن همکار محترم نیز گفتند که نمایندگان حقوق معمولی می‌گیرند، اما بابت هزینه دفاتر نیز مبلغی می‌گیرند و مردم باید بدانند هزینه دفاتر به جیب نمایندگان نمی‌رود و مخصوصا نمایندگان شهرستان‌ها هزینه‌های بسیار بالایی دارند و این مبالغ کفاف هزینه‌ها را نمی‌دهد و بسیاری اوقات نمایندگان از جیب خود نیز خرج می‌کنند».

عضو فراکسیون امید در مجلس شورای اسلامی افزود: «آن همکار محترم نیز گفتند که نمایندگان حقوق معمولی می‌گیرند، اما بابت هزینه دفاتر نیز مبلغی می‌گیرند و مردم باید بدانند که هزینه دفاتر به جیب نمایندگان نمی‌رود و مخصوصا نمایندگان شهرستان‌ها هزینه‌های بسیار بالایی دارند و این مبالغ کفاف هزینه‌ها را نمی‌دهد و بسیاری اوقات نمایندگان از جیب خود نیز خرج می‌کنند».

«محمود صادقی» هم در واکنش به تذکر محسن کوهکن درباره میزان حقوق نمایندگان مجلس گفت: «درباره اظهاراتی که در پرسش‌وپاسخ دانشجویی در دانشگاه علوم پزشکی مشهد درباره حقوق نمایندگان مجلس سؤال شد و با توجه به اینکه پیش از این صحبت‌هایی درباره حقوق دیگر مسئولان داشتم، از بنده انتظار داشتند پاسخی شفاف به این مسئله بدهم». نماینده مردم تهران در مجلس ادامه داد: «توضیحات من این بود که نمایندگان بابت حقوقشان مبلغی حدود ۴.۵ الی ۵.۵ میلیون دریافت می‌کنند و بااین‌حال، مخارج مختلف دیگری نیز به‌طور طبیعی وجود دارد و گفتم برخی از نمایندگان در حوزه‌های انتخابیه به‌دلیل اینکه نماینده مردم چند شهرستان هستند، مجبورند چند دفتر داشته باشند و این دفاتر نیز پرسنل دارد».

او با اشاره به اینکه در سخنرانی روز گذشته به ردیف‌های دریافتی نمایندگان اشاره‌ای نکرده، گفت: «بااین‌حال یکی از ردیف‌های دریافتی حقوق نمایندگان حدود پنج تا شش میلیون است و مبالغی نیز برای هزینه دفتر، تردد و مسائل دیگر وجود دارد و مجموعا تأکید کردم بخش کمی از هزینه‌هایی که پرداخت می‌شود، مربوط به حقوق نمایندگان و بخش اعظم آن مربوط به هزینه نمایندگی است».

صادقی روز دوشنبه در سخنرانی خود در جمع دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی مشهد گفته بود حقوق نمایندگان مجلس با توجه به تعداد دفترهای ارتباط مردمی در حوزه انتخابیه و دیگر مسائل در حدود ۱۷ تا ۲۱ میلیون تومان است.

روحانیون پشت روحانی

عکس: عباس کوثری، شرق

ادامه از صفحه ۶

انصاری در گفت‌وگو با نسیم بیداری درباره تعامل دولت هاشمی و مجلس سوم چنین گفته است: «تعامل مجلس سوم با دولت در عمل تعامل خوبی بود؛ البته برخی از افراد وابسته به جریان چپ بعضا نطق‌های تندی علیه برخی اقدامات دولت داشتند به‌خصوص بعد از پایان جنگ که سیاست تعدیل اقتصادی که جناب آقای هاشمی اعلام کرد و برخی سیاست‌های دیگر، مخالفت‌هایی را در داخل مجلس و بیرون مجلس در پی داشت و به نوعی می‌توان گفت یک آرایش و ترکیب جدید درخصوص مسائل اقتصادی در حال شکل‌گیری بود و از همین زاویه، هم در داخل و هم خارج مجلس مخالفت‌هایی با سیاست‌های تعدیل اقتصادی جناب آقای هاشمی بروز می‌کرد به‌خصوص بیشتر این مخالفت‌ها در بخشی از اردوگاه سنتی جریان راست بود... . به یاد دارم در همان روزهای اول که جناب آقای هاشمی به ریاست‌جمهوری انتخاب شد و با اینکه آقای هاشمی عضو جامعه روحانیت مبارز بودند؛ ولی مجمع روحانیون مبارز در انتخابات ریاست‌جمهوری اول ایشان از آقای هاشمی حمایت کردند و مجمع از میان اعضای خود کاندیدای دیگری معرفی نکرد. مجمع روحانیون مبارز در دور دوم ریاست‌جمهوری آقای هاشمی اعلام بی‌طرفی کرد و از کاندیدای خاصی حمایت نکرد و اعضا را آزاد گذاشت از هرکس خواستند حمایت کنند. اتفاقا همان موقع هم ۱۰ نفر از اعضای مجمع با ذکر نام شخصی از ایشان اعلام حمایت کردند؛ بنابراین اتفاق تازه‌ای در تعامل مجلس با دولت رخ نداد؛ ولی در فضای مطبوعاتی و بیرون و در برخی از دانشگاه‌ها و جریانات تند چپ آن زمان، نسبت به آقای هاشمی زاویه پیدا شد و تندروی‌هایی هم شد».

انتخابات چهارم؛ تغییر شرایط و قهر

تا قبل از سال ۶۸ و رحلت امام، جناح چپ و مجمع روحانیون با توجه به حضور تعداد قابل‌توجهی از روحانیون نزدیک به حضرت امام(ره) و همچنین با دراختیارداشتن اکثریت مجلس سوم و دولت مهندس موسوی، در حقیقت جناح حاکم به شمار می‌رفت؛ اگرچه جناح راست و جامعه روحانیت مبارز نیز چیزی از یک جناح حاکم کم نداشتند و با دراختیارداشتن بسیاری از بنیادها و نهادها و نیز با روابط نزدیکی که با محافل سنتی بازار داشتند، یک پای جدی نظام سیاسی و مدیریتی کشور به شمار می‌رفتند. درعین‌حال، در سال‌های پیش از رحلت بنیان‌گذار انقلاب، شرایط سیاسی خاص کشور نظیر جنگ و شرایط دشوار پایان آن، پذیرش قطع‌نامه و وضعیت اقتصادی بحرانی سال‌های ۶۷ و ۶۸، دیگر مجالی برای بروز رقابت‌های سیاسی و جناحی باقی نگذاشته بود. با وجود این، دوگانگی‌ها و اختلاف‌نظرها در همین سال‌ها نیز کم‌وبیش ادامه داشت و پس از درگذشت امام(ره)، رنگ‌وبوی جدیدی نیز به خود گرفت. انتخاب آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی به ریاست‌جمهوری و کمی بعد تغییر رئیس قوه قضائیه، آرایش قوای سه‌گانه را به سمت تغییر برد اما دو سال طول کشید تا این تغییر در انتخابات مجلس چهارم در ابتدای سال ۷۰ کامل شود. این انتخابات با ردصلاحیت بخش بزرگی از جناح چپ همراه شد. این مسئله با اعمال نوع جدیدی از نظارت که بعدها به نظارت استصوابی مشهور شد، اتفاق افتاد. نحوه ردصلاحیت‌ها که اعتراض مجمع روحانیون را برانگیخته بود، سبب شد تا این تشکل در نامه‌ای اعتراض خود را نسبت به بروز این اتفاق، اعلام کند. جناح راست در قالب جامعه روحانیت مبارز با بهره‌مندی از فضای بدون رقیب و محرومیت جناح چپ با شعار پیروی از خط امام، اطاعت از رهبری و حمایت از هاشمی، به صحنه انتخابات آمد و فهرستی را در انتخابات مجلس چهارم ارائه کرد که مورد حمایت تشکل‌های همسو با جامعه روحانیت مبارز مانند جامعه اسلامی فرهنگیان، جامعه اسلامی مهندسین، جامعه زینب(س)، جامعه اصناف و بازار و جمعیت مؤتلفه نیز واقع شد. این گروه‌ها چندی بعد، با نام «تشکل‌های اسلامی همسو» در صحنه سیاسی کشور شناخته شدند. پس از اعلام نتایج انتخابات مجلس چهارم، مجمع روحانیون فعالیت سیاسی خود را تا ایجاد شرایط مساعد تعطیل کرد. فضای بی‌عملی در میان چهره‌های شاخص جریان چپ و مجمع روحانیون تا جایی پیش می‌رود که سیدمحمد خاتمی در سال ۷۱ از وزارت فرهنگ و ارشاد دولت هاشمی استعفا کرد، مهدی کروبی هم از ریاست بنیاد شهید و موسوی‌خویینی‌ها از ریاست مرکز تحقیقات استراتژیک ریاست‌جمهوری. در همین سال‌های محدودیت سیاست‌ورزی بود که مجمع روحانیون با روزنامه سلام مهم‌ترین بازوی چپ و منتقد سیاست‌های هاشمی‌رفسنجانی شد. در طرف دیگر حلقه ماهنامه بیان و هفته‌نامه مبین با انتقاد از وضعیت حاکم بر فرهنگ به بیان مسائل نو در عرصه دینی روی آوردند که در سال‌های بعد مقدمات مباحث روشنفکری دینی و تغییر در فضای سیاسی کشور را کلید زد.

غیبت طولانی‌مدت مجمع روحانیون مبارز تا برگزاری پنجمین دوره انتخابات مجلس ادامه پیدا کرد و به‌این‌ترتیب، برای چهار سال، فقط جناح راست در فضای سیاسی کشور فعالیت داشت. اما در آستانه انتخابات مجلس پنجم «کارگزاران سازندگی» با ابراز نگرانی از تداوم تک‌صدایی در کشور اعلام موجودیت کرد. مهدی کروبی، دبیرکل مجمع، اما با حمایت از کارگزاران در مصاحبه‌ای از این گروه با عنوان نیروهای انقلابی معتقد به نظام و خدمتگزار به مردم نام برد. مجمع روحانیون همچنان در همین شرایط بود که سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی بعد از انحلال در سال ۶۵، بار دیگر با حضور چهره‌های چپ سازمان از جمله محسن آرمین، بهزاد نبوی و محمد سلامتی بار دیگر پا به عرصه فعالیت سیاسی گذاشت. در کنار سازمان مجاهدین، گروه‌های دیگری از جمله دفتر تحکیم وحدت، انجمن اسلامی معلمان، انجمن اسلامی مدرسان، انجمن اسلامی جامعه پزشکیان و... در ائتلاف نیروهای خط امام و رهبری توانستند اقلیت قدرتمندی را در مجلس پنجم تشکیل دهند.

پیروزی در خرداد ۷۶

در این فضا که همچنان مجمع با تابلوی خود یعنی روزنامه سلام از فعالیت سیاسی کناره‌گیری کرده بود و عرصه برای گروه‌های خط امامی باز شده بود، بزنگاه ۷۶ سر رسید. این بزنگاه بزرگ‌ترین و مهم‌ترین رویارویی جامعه روحانیت مبارز و مجمع روحانیون بود؛ وقتی که کاندیدای هر دو تشکل مهم‌ترین و بالقوه‌ترین بخت ریاست‌جمهوری آن سال بودند. مهدوی‌کنی در رأس تشکل جامعه روحانیت مبارز در تلاش برای رأی‌آوری ناطق‌نوری، عضو دیگر این تشکیلات، هیچ فروگذاری نکرد. بااین‌حال، خاتمی با ۲۰ میلیون رأی از جانب تشکلی که فعالیت‌های خود را نزدیک به هشت سال به حالت تعلیق برده بود، سکان اداره کشور را برعهده گرفت. آمدن خاتمی فضا را برای فعالیت تشکل‌ها و احزاب به‌قدری باز کرد که جریان‌های جدیدی از جمله جبهه مشارکت ایران اسلامی پا به عرصه گذاشتند. مجمع روحانیون در کنار نیروهای جدیدی که ملقب به دوم‌خردادی بودند، دیگر نقش پدر معنوی را ایفا می‌کرد و عرصه را به دیگر احزاب همسو با خود سپرده بود. پیش از انتخابات مجلس ششم عبدالله نوری روحانی همسو با مجمع روحانیون که البته هیچ‌گاه به‌طور رسمی به عضویت این تشکل در نیامد با رأی بالا به نخستین شورای شهر پایتخت راه یافته بود. از عبدالله نوری به‌عنوان یکی از شانس‌های اصلی نشستن بر صندلی ریاست مجلس بعدی نامبرده می‌شد. اما محکومیت او در دادگاه، وزیر کشور سابق دولت‌های هاشمی رفسنجانی و اصلاحات را از رفتن به مجلس بازداشت.

مجلس ششم

اما انتخابات مجلس ششم در شرایطی برگزار شد که همه‌چیز در فضای سیاسی با گذشته تفاوت داشت. جناح چپ در کنار مجمع روحانیون که طیف سنتی این جناح محسوب می‌شد، کارگزاران را به‌عنوان تکنوکرات‌های میانه‌رو و جبهه مشارکت، سازمان مجاهدین و دفتر تحکیم را نیز به‌عنوان مثلث پیشرو خود به جامعه عرضه می‌کرد. جبهه مشارکت ایران اسلامی که مجوز فعالیت رسمی خود را در سال ۷۷ دریافت کرده بود، سال ۷۸ با شعار ایران برای همه ایرانیان و معنویت، عدالت و آزادی وارد عرصه انتخابات شد. هم‌زمان با مشارکت، سایر گروه‌های جناح چپ هم در قالب ائتلاف دوم خرداد در صحنه انتخابات حاضر شدند و در نهایت یک فهرست ۲۵ نفره مشترک را منتشر کردند. اما در آن‌سو، جامعه روحانیت مبارز به‌عنوان مهم‌ترین گروه جناحی که پس از آن زمان جناح محافظه‌کار نامیده می‌شد، برخلاف ادوار گذشته مجلس از ارائه فهرست برای شهرستان‌ها خودداری کرد. تشکل‌های همسو با این جناح نیز که این‌بار با نام ائتلاف گروه‌های خط امام و رهبری به میدان آمده بودند، تا آخرین روز پیش از رأی‌گیری از انتشار فهرست انتخاباتی خودداری کردند. اما یک تغییر آرایش دیگر نیز در این انتخابات رخ داد که زمینه را برای تحولات بعدی فراهم کرد؛ جناح محافظه‌کار که تا پیش‌ازاین ازجمله منتقدان کارگزاران به شمار می‌رفتند، در آستانه انتخابات حمایت خود را از آیت‌الله هاشمی که پس از دوران ریاست‌جمهوری‌اش برای نمایندگی مجلس از حوزه تهران کاندیدا شده بود، اعلام کرد. این حمایت در حالی انجام می‌شد که در ماه‌های قبل از انتخابات، هاشمی به‌شدت از سوی بخشی از گروه‌ها و مطبوعات دوم‌خرداد مورد انتقاد و حتی تخریب قرار گرفته بود و در نهایت هم در فهرست گروه‌های اصلاح‌طلب قرار نگرفت. در آن مقطع زمانی، علاوه بر حمایت جریان محافظه‌کار از آیت‌الله هاشمی، کارگزاران نیز به حمایت قاطع از وی پرداخت. این البته نقطه آغاز اختلافات بود؛ چراکه به‌جز مسئله حضورداشتن یا حضورنداشتن هاشمی در فهرست که محل اختلاف کارگزاران با گروه‌های ۱۶گانه دوم‌خردادی بود، گروه‌های دیگر نظیر مجمع روحانیون هم رفتار مشارکتی‌ها را برنمی‌تابیدند؛ مشارکتی که رسانه‌ها و چهره‌هایش فضای عمومی را به خود اختصاص داده بودند. این‌گونه بود که فهرست‌های مختلف ائتلافاتی از سوی مشارکت، کارگزاران و مجمع روحانیون منتشر شد و تقریبا همه چهره‌های مشترک این فهرست‌ها و البته چهره‌های اختصاصی مشارکتی‌ها توانستند اکثریت مجلس را در دست بگیرند. هرچند پیروزی گسترده در انتخابات مجلس ششم، مانع دیده‌شدن اختلافات گسترده در میان گروه‌های اصلاح‌طلب شد، اما اختلاف‌ها در بستن فهرست‌های ائتلافاتی، میراثی بود که از این انتخابات به بعد، همواره برای اصلاح‌طلبان مشکل‌ساز شد. روزنامه رسالت، سوم بهمن سال ۷۸ و در آستانه انتخابات مجلس هشتم از قول محمدرضا خاتمی، دبیرکل مشارکت نوشت: «اختلافات در جبهه دوم خرداد به خاطر تندروی‌ها و سهم‌خواهی‌هاست». در همان روز، سیدهادی خامنه‌ای در اظهارنظری دیگر گفت: «به دلیل مخالفت با سیاست‌های پدرسالارانه احزاب کارگزاران و جبهه مشارکت، ۱۰ گروه دوم‌خردادی ائتلاف جدیدی تشکیل داده‌اند و در فهرست این ائتلاف نام رضا خاتمی، محسن میردامادی، اکبر هاشمی‌رفسنجانی و محمد غرضی را به عنوان سران مشارکت و کارگزاران از فهرست خود حذف کرده‌اند». با وجود همه آن اختلافات و با آنکه رضا خاتمی نماینده اول تهران بود، اما با وساطت سیدمحمد خاتمی، باز هم ریاست مجلس ششم نصیب یک روحانی شد و مهدی کروبی بر بالاترین کرسی مجلس تکیه زد. بااین‌حال نحوه مدیریت مجلس در ماجرای تغییر قانون مطبوعات و ماجرای حکم حکومتی هرچه بیشتر بین پدر و آنها فاصله انداخته بود.

ارائه فهرست در مجلس هفتم

انتخابات مجلس هفتم که در زمان برگزاری آن، تنها یک‌سال‌واندی از آخرین دوره ریاست‌جمهوری محمد خاتمی باقی مانده بود، زنگ پایان دوران اصلاحات و بازگشت راست را به صدا درآورد. همان‌طور هم که انتظار می‌رفت، نگرانی‌ها درخصوص رد صلاحیت گسترده نمایندگان مجلس ششم به واقعیت پیوست و انتخابات در حالی برگزار شد که ده‌ها نماینده اصلاح‌طلب مجلس ششم، در اعتراض به ردصلاحیت‌ها استعفا داده و در صحن مجلس تحصن کرده بودند. مجمع روحانیون مبارز در انتخابات مجلس هفتم بدون حضور چپ‌های رادیکال، در تهران لیست ۲۶نفره‌ای ارائه کرد که هیچ‌کدام امکان ورود به مجلس را نیافتند. مهدی کروبی، مجید انصاری، رسول منتجب‌نیا، سیدمحمود دعایی، محمد اشرفی‌اصفهانی، الیاس حضرتی، جمیله کدیور، علیرضا محجوب، سهیلا جلودارزاده و علی هاشمی‌رفسنجانی از شاخص‌ترین افراد لیست مجمع روحانیون در این میدان بودند.

اصلاح‌طلبان اگرچه برای انتخابات مجلس هشتم فهرست‌هایی با عنوان یاران خاتمی و ائتلاف اصلاح‌طلبان را منتشر کردند، اما همچنان میراث اختلافات گذشته که در نام‌گذاری این فهرست‌ها نمود پیدا کرده بود، در کنار آغاز سیر صعودی جریان تازه‌روی‌کارآمده جناح راست در قامت دولت احمدی‌نژاد، منجر به ناکامی اصلاح‌طلبان در این انتخابات شد.

۸۴ و جدایی کروبی

انتخابات ۸۴ اما تغییرات جدیدی را در مجمع روحانیون ایجاد کرد. این انتخابات اوج بی‌مهری جریان‌های جدید اصلاح‌طلب به پدرهای معنوی خود بود. مجمع تا آن سال به دبیرکلی مهدی کروبی به حیات کم‌فروغ خود ادامه داده بود؛ اما انتخابات ۸۴ و تعدد کاندیدهای جریان اصلاحات نه‌تنها همه آرزوهای دوران اصلاح‌طلبان را بر باد داد، بلکه به قهر کروبی و جدایی از مجمع هم منجر شد. آنجا که هیچ‌یک از کاندیداهای جریان اصلاح‌طلبی حاضر به کناره‌گیری نشدند و سبب شد تا مهدی کروبی نه‌تنها از مجمع روحانیون قهر کند، بلکه بعد از انتخابات ۸۴ حزب متبوع خود یعنی اعتماد ملی را تأسیس کند. حزبی که دارای ارگان مطبوعاتی به همان نام هم بود و البته کروبی به دنبال تأسیس تلویزیون خصوصی هم بود که نتوانست به آرزوی خود برسد. بعد از قهر کروبی از مجمع، سیدمحمد موسوی‌خویینی‌ها به دبیرکلی مجمع انتخاب شد و سیدمحمد خاتمی هم رئیس شورای مرکزی شد.

۸۸ و تداوم اختلافات

این اختلافات اما بار دیگر در آستانه انتخابات ۸۸ سر باز کرد. در انتخابات ۸۸ بار دیگر اختلافات بدنه مجمع روحانیون سر باز کرد و آن هنگامی بود که سیدمحمد خاتمی به نفع نامزدی میرحسین موسوی از انتخابات کناره‌گیری کرد، اما با وجود تجربه تلخ ۸۴ و تعدد نامزدها در آن عرصه، مهدی کروبی به عنوان نامزد حزب اعتماد ملی در این انتخابات حاضر شد. بااین‌حال، مجمع روحانیون مبارز در این انتخابات وارد فاز جدی تحرکات سیاسی شد. در این انتخابات، علی‌اکبر محتشمی‌پور، از اعضای باسابقه مجمع به عنوان رئیس کمیته صیانت از آرا انتخاب شد. مجمع در مقطع انتخابات ۸۸، بعد از انتخابات در بیانیه‌های متعددی خواستار شفافیت در ماجرای بعد از انتخابات شده بود. از آن جمله می‌توان به بیانیه ۲۵ خرداد مجمع توجه کرد و البته بیانیه حمایت از نماز جمعه هاشمی‌رفسنجانی. بااین‌حال بسیاری از چهره‌های جریان راست که در خانه احزاب حضور داشتند، تلاش کردند تا با استناد به بیانیه‌ها و تحرکات، مجمع روحانیون را هم منحل اعلام کنند، اتفاقی که رخ نداد. در جریان انتخابات مجلس نهم، جریان اصلاح‌طلب با صندوق‌های رأی قهر کرد. دراین‌میان، اما سیدمحمد خاتمی رأی خود را در حوزه انتخابیه دماوند به صندوق ریخت. بعد از آن دیگر نامی از مجمع نبود تا انتخابات سال ۹۲.

حمایت از هاشمی

در جریان نامزدی هاشمی‌رفسنجانی برای این انتخابات، پیش از آن که رد صلاحیت شود، مجمع مانند دوره اول ریاست‌جمهوری هاشمی در دهه ۶۰ در بیانیه‌ای از نامزدی او حمایت کرد؛ حمایت مجمع روحانیون از یک عضو جامعه روحانیت. البته حمایت از هاشمی در سال‌های دهه ۶۰ را نمی‌توان حمایتی از جنس حمایت مجمع روحانیون از یک عضو جامعه روحانیت دانست؛ چراکه هاشمی در آن سال‌ها مناصب مختلفی را برعهده گرفته بود و مورد وثوق همه جناح‌ها بود. حالا یک بار دیگر در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری ۹۶، مجمع روحانیون اندک‌اندک فعال می‌شود. جلسات متعدد و تقریبا منظمی را در این سال‌ها برگزار کرده است و تصاویر آن هم در صفحه اینستاگرام محمدعلی ابطحی منتشر می‌شود. جلساتی که مقر آن همان ساختمان بلوار کاوه است. همه چهره‌های قدیمی چپ هرازگاهی گرد هم جمع می‌شوند. حالا اما مجمع گویا بنا دارد تا حضور جدی‌تری در عرصه رقابت‌های ریاست‌جمهوری سال ۹۶ داشته باشد. حضوری از همان جنس سال‌های دهه ۶۰. از آنجا که جریان اصلاح‌طلب تابه‌حال تمام‌قد پشت نامزدی مجدد روحانی ایستاده است، مجمع هم همین خط را در پیش خواهد گرفت؛ به‌ویژه آنکه برخی چهره‌های آن در دولت اعتدال هم حضور دارند. در این صورت، این سومین باری خواهد بود که مجمع روحانیون از یک عضو جامعه روحانیت حمایت خواهد کرد. عضوی که به نظر می‌رسد در دگردیسی‌های سال‌های گذشته قرابت بیشتری با «یونی‌ها» دارد و از «بتی‌ها» فاصله گرفته است. هرچند همان روحیه محافظه‌کارانه مانع از آن شده است تا بخواهد رسما از جمع روحانیت فاصله بگیرد.

دیدار رئیس مجلس اعلای عراق با رؤسای ۳ قوه

ایسنا: رئیس‌جمهوری روز گذشته در دیدار با رئیس و شماری از اعضای ائتلاف ملی شیعیان عراق گفت: «ملت و دولت ایران در این مبارزه، در کنار ملت‌های مظلوم منطقه از جمله عراق و سوریه خواهند بود و از هیچ تلاشی در این مسیر دریغ نمی‌کنند».حسن روحانی با اشاره به تلاش دشمنان برای ایجاد اختلاف میان اقوام و ملت‌های منطقه، افزود: «مخالفان وحدت و تمامیت ارضی عراق به‌دنبال این هستند که میان اقوام و مذاهب مردم عراق تفرقه بیندازند تا فضا برای پیشبرد طرح‌های آنها مهیا شود و در چنین فضایی، شکل‌گیری ائتلاف ملی شیعیان عراق در مسیر حفظ و تقویت پایه‌های وحدت ملی در این کشور با جذب همه جریان‌ها، اقوام و مذاهب، اقدامی بسیار ارزشمند است».او گفت: «تلاش‌های سیاسی این ائتلاف ملی، در کنار تلاش‌های ارتش عراق و نیروهای مردمی الحشدالشعبی در میدان جهاد و مبارزه علیه تروریست‌ها و مهم‌تر از همه تدابیر مرجعیت، آینده را امیدبخش کرده است. متأسفانه اعمال و گفتار برخی از قدرت‌های بزرگ نشان می‌دهد که آنها همچنان مثل گذشته به‌دنبال تفرقه‌افکنی در میان مردم عراق هستند».

دیدار عمار حکیم با رئیس قوه قضائیه

آیت‌الله آملی‌لاریجانی نیز ظهر روز گذشته در دیدار با رئیس تحالف ملی عراق با بیان اینکه هیأت تحالف در عراق گام‌های مؤثری در جهت بهبود شرایط این کشور برداشته است، بر لزوم توسعه هرچه‌بیشتر روابط میان ایران و عراق تأکید و ابراز امیدواری کرد که این قبیل دیدارها و ارتباطات به همدلی و هم‌گامی بیشتر دو کشور کمک کند. رئیس قوه قضائیه با ابراز خرسندی از پیشرفت‌های حاصله در جبهه مبارزه با تروریسم در عراق، گفت: «امیدواریم به‌زودی امنیت کامل در عراق برقرار شود».

دیدار با رئیس قوه مقننه

سیدعمار حکیم، همچنین روز گذشته با رئیس مجلس شورای اسلامی دیدار و گفت‌وگو کرد. علی لاریجانی در این دیدار با اشاره به مناسبات گرم و برادرانه میان دو کشور، از تلاش و میزبانی شایسته مردم و مسئولان عراق در برگزاری مراسم اربعین حسینی تقدیر و تشکر کرد.او با تأکید بر اهمیت جایگاه عراق در منطقه و لزوم تلاش مشترک برای کمک به حل مسائل و مشکلات عراق گفت: «جمهوری اسلامی ایران همواره روابط متینی با کشورهای منطقه دارد و از هرگونه توسعه روابط با همسایگان و منطقه استقبال می‌کند. ما به حمایت‌های خود از مردم و دولت عراق در تمامی زمینه‌ها ادامه خواهیم داد.»

روزنه

حمایت رئیس کل دادگستری خراسان‌رضوی از لغو سخنرانی مطهری

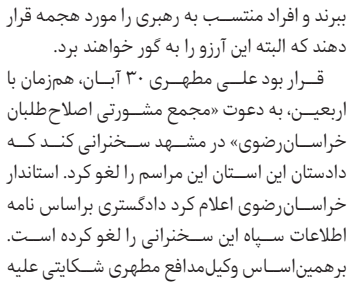

● **شرق:** بعد از حدود یک ماه از لغو سخنرانی علی مطهری در مشهد، روز گذشته رئیس کل دادگستری خراسان‌رضوی اعلام کرد نهادهای مختلفی به صورت کارشناسی موضوع ممانعت از سخنرانی نایب‌رئیس مجلس را بررسی و اعلام کردند که اقدامات دادستان مشهد مطابق قانون بوده است و تصور اینکه مقامات قضائی خلاف قانون عمل کنند، ممکن نیست. به گزارش میزان، حجت‌الاسلام علی مظفری همچنین گفته است مطالبی در این خصوص وجود دارد که به مردم اطلاع‌رسانی خواهد شد. افرادی در این جریان دخالت می‌کردند و به آن قضیه اعتراض داشتند که مدعی بودند حامی قانون اساسی هستند و می‌گفتند دادستان مشهد باید صبر می‌کرد تا سخنرانی ایراد و فتنه‌ای ایجاد شود. او همچنین گفته که برخی با نسبت‌دادن نبودن آزادی بیان در مشهد و کشور می‌خواهند با اهانت به دین، اصل حکومت اسلامی را زیر سؤال ببرند و افراد منتسب به رهبری را مورد هجمه قرار دهند که البته این آرزو را به گور خواهند برد.

قرار بود علی مطهری ۳۰ آبان، هم‌زمان با اربعین، به دعوت «مجمع مشورتی اصلاح‌طلبان خراسان‌رضوی» در مشهد سخنرانی کند که دادستان این استان این مراسم را لغو کرد. استاندار خراسان‌رضوی اعلام کرد دادگستری براساس نامه اطلاعات سپاه این سخنرانی را لغو کرده است. برهمین‌اساس وکیل‌مدافع مطهری شکایتی علیه مقام مسئول قضائی در استان خراسان‌رضوی و شهرستان مشهد تنظیم کرد و به مرجع قضائی دادسرای کارکنان دولت تهران تحویل داد. علی مطهری نیز در نامه‌ای به رئیس‌جمهور خواستار رسیدگی به این موضوع شد. حسن روحانی اتفاق رخ‌داده در مشهد را «مایه شرمساری» دانست و به وزرای کشور و دادگستری دستور داد موضوع را پیگیری کنند. رئیس مجلس نیز لغو این سخنرانی را تأسف‌آور توصیف کرد. آیت‌الله آملی‌لاریجانی، رئیس قوه قضائیه، هم به حجت‌الاسلام محسنی‌اژه‌ای دستور داد این موضوع را پیگیری کند.

روز یکشنبه، محسنی‌اژه‌ای در نشست خبری خود اعلام کرد که گزارش خود را به ریاست قوه قضائیه ارائه داده است. او توضیح داد: «مجموعه‌ای به نام «مجمع مشورتی اصلاح‌طلبان خراسان‌رضوی» که اجازه فعالیت سیاسی ندارد، در تاریخ ۹۵/۸/۲۲ به استانداری خراسان‌رضوی اعلام می‌کند که از یکی از نمایندگان مجلس برای سخنرانی در یکی از دانشگاه‌ها دعوت کرده است. سه روز بعد، اطلاعات سپاه امام رضا به دادستان مشهد نامه می‌زند که چنین برنامه‌ای قرار است انجام شود و با توجه به سوابق قبلی و نیز دعوت از لیدرهای جریان فتنه ما دغدغه داریم و ممکن است برخی از افراد از چارچوب‌ها خارج شده و ممکن است در این مراسم درگیری‌هایی به وجود بیاید. در تاریخ ۹۵/۸/۲۶ هم نامه‌ای با همین موضوع به استانداری نیز می‌نویسند. دادستان مشهد اعلام می‌کند یا برگزارکنندگان یا فرمانداری یا استانداری باید موضوع را تضمین کنند که اتفاقی نمی‌افتد. اطلاعات سپاه می‌گوید ما در جایگاهی نیستیم که این تضمین را بدهیم. به‌هرحال قاعده این است که از فرمانداری یا استانداری تقاضای تشکیل شورای تأمین و در آنجا موضوع بررسی شود».

او افزود: «برهمین‌اساس دادستانی نامه‌ای به دانشگاه می‌نویسد که هیچ مراسمی در آنجا برگزار نشود و البته اسمی هم از هیچ فردی برده نشده است. رئیس کل دادگستری خراسان‌رضوی می‌گوید که من در روز ۹۵/۸/۲۹ با استانداری تماس گرفتم که باید دراین‌خصوص شورای تأمین استان تشکیل جلسه بدهد، اما نتوانستم با استاندار صحبت کنم. البته استانداری هم می‌گوید که من بعدازظهر با رئیس کل دادگستری تماس گرفتم و حتی فردا هم پیگیر شدم که اگر برگزاری این مراسم در دانشگاه مشکل است، آن را به تالار وزارت صنعت ببریم؛ اما موفق به صحبت با رئیس کل نشدم».

سخنگوی قوه قضائیه این‌گونه برداشت کرده که با توجه به مسائلی که از قبل و در آن روز بوده است و با توجه به سوابقی که گفته شد، اقدام دادستان غیرقانونی نبوده است. البته اگر جلسه شورای تأمین تشکیل می‌شد و براساس مصوبه آن تصمیم گرفته می‌شد، خیلی بهتر بود. بااین‌حال روز یکشنبه، مصطفی ترک‌همدانی، وکیل‌مدافع علی مطهری، به ایسنا گفت: «پرونده مقام قضائی متخلف در مشهد که مانع از حضور و اقامت موکلم در محل دعوت شده بود، در حال پیگیری و رسیدگی قضائی در دادسرای کارکنان دولت است». او همچنین گفته انتظار می‌رود مسئولان بلندپایه از اظهارنظر دراین‌باره و به‌ویژه دفاع از فرد متهم خودداری کنند تا رسیدگی به پرونده اتهامی بدون فشار بر بازپرس به سرانجام رسد.